

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

# Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Sárga értesítés a másodikon**

# 1. Sárga értesítés a másodikon

Kata Szikra

Dániel óvatosan résnyire nyitotta a bejáratí ajtót, mire a lépcsőforduló felől éles, száraz léptek zaja visszhangzott a betonfalak között. Fekete Zoltán állt a másodiki folyosó közepén, élére vasalt ingben, szorosan a mellkasához szorítva az elmaradhatatlan, műbőr fedelű iktatómappáját. A közös képviselő pedáns tekintete azonnal részegeződött a lakásból kilépő férfira, majd a fal tövébe állított, összelapított kartondobozra tévedt.

— A tűzvédelmi szabályzat negyedik paragrafusa meglehetősen egyértelmű, Kelemen úr — jelentette ki Fekete úr kimért, hűvös hangon, miközben egy sárga figyelmeztető cédulát ragasztott a doboz tetejére. — A közös használatú folyosó nem magánraktár és nem hulladéklerakó. Amennyiben huszonnégy órán belül nem tünteti el ezt a tárgyat, a ház terhére elszállítatom, a rendkívüli tisztítási díjat pedig a közös költségéhez csapom. A szomszédos ajtó mögöl a biztonsági zár halk kattanása hallatszott: Bálint és Enci rettegve hallgatóztak odaátról, attól tartva, hogy Fekete úr mindent felforgató szigora rájuk és a féltve őrzött titkaikra is ártérjed. A szűk folyosón vibráló feszültségben Dániel képtelen volt megszólalni; torkát szorongatta a tehetetlenség. Miközben a közös képviselő a mappájába jegyzetelt, Dániel zsebében meglapuló telefon halkat rezzent, újabb fenyegető digitális üzenetet sejtetve.

Fekete Zoltán elégedett, kimért bólintással lezárta az aktát, majd nehéz léptekkel elindult lefelé a lépcsőn. A Vászoly utca 6.-ban a bürokrácia és a néma rettegés kéz a kézben járt, és a szabályzat elől senki sem menekülhetett.